

§ 12. Dokonywanie płatności i rozliczeń nie objętych niniejszym zarządzeniem wymaga każdorazowego zezwolenia Komisji Dewizowej.

§ 13. Kontrolę wykonania niniejszego zarządzenia powierza się oddziałom Narodowego Banku Polskiego w miastach portowych według ich właściwości miejscowej.

§ 14. Uchyla się uchwałę generalną Nr 18/III Komisji Dewizowej z dnia 2 kwietnia 1948 r. oraz instrukcję Komisji Dewizowej w sprawie sposobu prowadzenia rachunków „Złote Morskie”.

Szczegółowe instrukcje w sprawie likwidacji rachunków „Złote Morskie” wyda Narodowy Bank Polski.

§ 15. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 13 listopada 1950 r.

KOMISJA DEWIZOWA

H. Kotlicki, E. Wierchoń

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1633.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 19 października 1950 r.

w sprawie posiadania i budowy przez urzędy, instytucje i jednostki gospodarki uspołecznionej własnych stacji obsługi i warsztatów samochodowych.

Na podstawie art. 2 pkt. 1), 4) i 6) dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) oraz w wykonaniu uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1949 r. w sprawie obsługi technicznej samochodów zarządza się, co następuje:

§ 1. W myśl postanowień pkt. 2 lit. D oraz pkt. 8 lit. A uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1949 r. w sprawie obsługi technicznej samochodów, urzędy, instytucje oraz jednostki gospodarki uspołecznionej mogą prowadzić stacje obsługi i warsztaty dla obsługi własnych samochodów, zwane dalej krótko „własnymi zakładami samochodowymi”, tylko w warunkach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Istniejące w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia oraz wybudowane i rozbudowane z kredytów inwestycyjnych na rok 1950 własne zakłady samochodowe pozostają we własnym użytkowaniu jednostek, wymienionych w § 1:

1) na czas nieokreślony, o ile:

a) zakład znajduje się w miejscowości, nie objętej planem rozbudowy publicznej stacji obsługi Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt”, zwanej dalej w skrócie „Motozbyt”,

b) zakład nie odpowiada warunkom prowadzenia w nim publicznej obsługi, ani nie może być w łatwy i opłacalny sposób dostosowany do potrzeb takiej obsługi;

2) na czas określony przez Ministerstwo Komunikacji, o ile zakład, określony w pkt. 1) lit. b) może być dostosowany do potrzeb publicznej obsługi w sposób łatwy i opłacalny.

§ 3. 1. W przypadku stwierdzonego niewłaściwego wykorzystania własnych zakładów samochodowych Ministerstwo Komunikacji powoła każdorazowo komisję, która ustali sposób celowego ich wykorzystania lub też postawi wniosek o ich przekazanie innemu użytkownikowi.

2. W skład komisji oprócz przedstawiciela Ministerstwa Komunikacji (Departamentu Samochodowego) jako przewodniczącego wejść przedstawiciele: Centralnego Biura Studiów i Projektów Komunikacji, zwanego dalej w skrócie „Centralne Biuro”, terenowo właściwej wojewódzkiej rady narodowej, jak również każdorazowego obecnego użytkownika zakładu, jego władzy centralnej oraz użytkownika przewidywanego.

§ 4. Wzajemne przekazywanie zakładów przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, jeżeli chodzi o nieruchomości, winno odbywać się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 5. Na budowę nowych i rozbudowę istniejących własnych zakładów samochodowych z kredytów inwestycyjnych na rok 1951 i dalsze lata należy przed zatwierdzeniem kredytów przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego uzyskać zezwolenie Ministerstwa Komunikacji (Departament Samochodowy).

§ 6. 1. Dla uzyskania zezwolenia, o którym mowa w § 5, inwestor przedkłada Ministerstwu Komunikacji do zatwierdzenia wnioski w 2 egzemplarzach z następującymi danymi:

1) nazwa i adres inwestora;

2) władza nadrzędna inwestora;

3) dokładne określenie zamierzonej budowy samochodowej (np. nowa budowa, rozbudowa, nadbudowa, adaptacja itp.), jej związku z ogólną inwestycją budowlaną (np. budowa będąca w komplecie innych budynków istniejących — projektowanych w podziemiu — w poziomie itp.);

4) określenie przeznaczenia zamierzonej budowni (np. zajezdnia, stacja obsługi, garaż, warsztat itp.);

5) dotychczasowy sposób dokonywanej obsługi technicznej oraz parkowania samochodów;

6) czy i jakie urządzenia i wyposażenie zostaną zwolnione lub przeznaczane dla innych celów w związku z projektowaną inwestycją;

7) określenie charakteru pracy zakładu pod kątem widzenia ruchu obsługiwanych samochodów, a mianowicie:

a) ilość obsługiwanych samochodów z podziałem na rodzaje, marki i typy w chwili składania wniosku i w planie na następne lata,

b) ogólny przebieg roczny w km dla poszczególnych grup samochodów w chwili składania wniosku i w planie na następne lata,

c) okresy kwartalne lub miesięczne pracy taboru oraz w których okresach tabor korzysta z projektowanej inwestycji;

d) charakterystyka pracy poszczególnych grup samochodów (np. transport drogowy, budowlany itp.),

e) natężenie wyjazdu i zjazdu do zajezdni w układzie godzinowym jednej doby,

f) ilość samochodów do garażowania w projektowanym zakładzie samochodowym w chwili składania wniosku i w planie na następne lata,

g) ilość samochodów do obsługi w projektowanym zakładzie samochodowym w chwili składania wniosku i w planie na następne lata.

2. Dane, wymienione w ust. 1, powinny być zatwierdzone przez właściwą władzę inwestora oraz zaopiniowane pod względem potrzeby lokalizacji i urbanistycznego rozwiązania przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 7. Zatwierdzone dane, o których mowa w § 6, są podstawą do opracowania przez inwestora założeń do projektu, określonego w rozdziale II § 42 instrukcji Nr 20 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. 1. Wykonanie dokumentacji technicznej inwestor zleci Centralnemu Biuru.

2. W przypadku projektowania budowli o innym przeznaczeniu, w których pomieszczenia samochodowe są tylko częścią składową budowli, inwestor zleci Centralnemu Biuru wykonanie samej dokumentacji technologicznej pomieszczeń samochodowych.

§ 9. Zgodnie z instrukcją Nr 20 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, rozdział VIII „Zasady zatwierdzenia dokumentacji technicznej” § 232, w skład Komisji Ocen Projektów Inwestycyjnych (K. O. P. I.) na poszczególnych szczeblach inwestorów wchodzi:

a) do komisji oceny projektów inwestycyjnych dla głównych inwestorów — przedstawiciel wojewódzkiej rady narodowej — wydział komunikacyjny,

b) do komisji oceny projektów inwestycyjnych dla naczelnich inwestorów — przedstawiciel Ministerstwa Komunikacji (Departament Samochodowy),

c) do komisji oceny projektów inwestycyjnych dla centralnych inwestorów — przedstawiciel Ministerstwa Komunikacji (Departament Samochodowy).

§ 10. Wyposażenie własnych zakładów samochodowych w urządzenia techniczne i techniczno-instalacyjne oraz przyjęcie przez „Motozbyt” zlecenia na ich zakup za granicą wymaga zezwolenia Ministerstwa Komunikacji (Departament Samochodowy).

§ 11. Dla uzyskania zezwolenia, o którym mowa w § 10, należy przedłożyć Ministerstwu Komunikacji zapotrzebowanie dla danej budowli samochodowej, które powinno zawierać:

1) stan ilościowy taboru z podziałem na rodzaje (markę, typ), przeznaczony dla danej budowli samochodowej,

2) średni przebieg roczny grup samochodów według rodzaju,

3) stan i ilość posiadanych urządzeń i wyposażenia danej budowli samochodowej,

4) numer zatwierdzonego wniosku inwestycyjnego i posiadane kredyty na zakup,

5) plan sytuacyjny oraz plan technologiczny budowy samochodowej, dla której opracowano zapotrzebowanie.

§ 12. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy stacji obsługi i warsztatów będących w dyspozycji jednostek, podległych Ministrom: Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 13. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

1634.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 grudnia 1950 r.

zmieniające Jednolity Plan Kont dla państwowych przedsiębiorstw handlowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt. 8) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W związku ze zmianą systemu finansowego wprowadza się od 1 stycznia 1951 r. w Jednolitym Planie Kont dla państwowych przedsiębiorstw handlowych (Instrukcja 6/F Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 sierpnia 1949 r. i 14/F z dnia 19 listopada 1949 r.) następujące zmiany:

I. W klasie 0:

1. Zmienia się nazwę klasy 0 „Konta majątku trwałego, funduszy własnych, sprawozdawcze i pozabilansowe” na: „Konta środków trwałych, robót kapitalnych, funduszy własnych, sprawozdawcze i pozabilansowe”.

2. Zmienia się nazwę podgrupy 000 „Środki trwałe zasadnicze” na: „Środki trwałe zakładowe”.

3. Zmienia się nazwę grupy 02 „Finansowanie robót kapitalnych” na: „Finansowanie inwestycji”, podgrupy 020 „Finansowanie inwestycji ze środków limitowanych” na: „Finansowanie inwestycji limitowanych” oraz podgrupy 021 „Finansowanie inwestycji ze środków nielimitowanych” na: „Finansowanie inwestycji pozalimitowanych”.

4. Znosi się podgrupy: 022 „Finansowanie kapitalnych remontów ze środków limitowanych” oraz 023 „Finansowanie kapitalnych remontów ze środków nielimitowanych”.

5. Zmienia się nazwę grupy 03 „Roboty kapitalne rozpoczęte” na: „Inwestycje” oraz podgrupy 031 „Kapitalne remonty rozpoczęte” na: „Inwestycje zakończone”.

6. Zmienia się nazwę grupy 04 „Roboty kapitalne zakończone” na: „Remonty kapitalne”.

7. Znosi się podgrupy: 040 „Inwestycje zakończone”, i 041 „Kapitalne remonty zakończone”.

8. Zmienia się nazwę podgrupy 050 „Przelewy nadwyżek środków obrotowych” na: „Przelewy do budżetu nadwyżek środków obrotowych”, oraz podgrupy 051 „Przelewy podatku dochodowego” na: „Przelewy do budżetu z zysku”. Podgrupa 051 obejmuje konta: 0510 „Przelewy do budżetu z zysku za rok ubiegły” i 0511 „Przelewy do budżetu z zysku za rok bieżący”.

9. Znosi się podgrupę 052 „Przelewy na fundusze”.

10. Zmienia się nazwę podgrupy 060 „Uzupełnienie własnych środków obrotowych” na: „Finansowanie z budżetu środków obrotowych”.

11. Wprowadza się podgrupę 061 „Dotacja z budżetu na pokrycie planowej straty”.

12. Zmienia się nazwę podgrupy 070 „Umorzenie wartości środków trwałych zasadniczych” na: „Umorzenie wartości środków trwałych zakładowych”, podgrupy 080 „Fundusz własny” na: „Fundusz statutowy”, podgrupy 081 „Zwiększenia funduszu własnego” na: „Zwiększenia funduszu” oraz podgrupy 082 „Zmniejszenia funduszu własnego” na: „Zmniejszenia funduszu”.

13. Wprowadza się podgrupę 089 „Wynik działalności przedsiębiorstwa” na konta: 0890 „Wynik działalności za rok ubiegły” i 0891 „Wynik działalności za rok bieżący”.

14. Znosi się podgrupy: 090 „Rachunek wyników”, 091 „Rachunek działalności”, 092 „Rachunek rezultatów sprzedaży” oraz 097 „Bilans zamknięcia”.

II. W klasie I:

1. Znosi się podgrupę 104 „Akcepty” oraz konto 1101 „Rachunek budżetowy”.

2. Zmienia się nazwę podgrupy 111 „Rachunek czekowo-przelewowy w PKO” na: „Rachunki bankowe pomocnicze”. Podgrupa ta obejmuje konta: 1110 „Rachunek czekowo-przelewowy w PKO” i 1111 „Rachunek specjalny w PKO”.

3. Zmienia się nazwę konta 1121 „Rachunek inwestycji ze środków nielimitowanych” na: „Rachunek środków własnych na inwestycje” i k-c 1122 „Rachunek kapitalnych remontów” na: „Rachunek środków na kapitalne remonty”.

4. Zmienia się nazwę podgrupy 114 „Akredytywy” na: „Rachunek akredytywy”.

5. Znosi się podgrupy: 115 „Kredyty bankowe” i 119 „Kredyty przeterminowane”.

6. Wprowadza się grupę 12 „Kredyty bankowe” obejmującą następujące podgrupy względnie konta: 120 „Kredyt na środki normowane”, 1200 „Kredyt na materiały podstawowe”, 1201 „Kredyt na inne materiały”, 1202 „Kredyt na wyroby gotowe”, 1203 „Kredyt na wyroby półgotowe i produkcję w toku”, 1204 „Kredyt na towary”, 1205 „Kredyt na nakłady przyszłych okresów”, 121 „Kredyt normalny”, 122 „Kredyt inkasowy”, 1220 „Kredyt inkasowy na należności fakturowe”, 1221 „Kredyt inkasowy na należności z tytułu sprzedaży ratulnej”, 123 „Kredyt importowy”, 124 „Kredyt eksportowy”, 125 „Kredyt przejściowy”, 1250 „Kredyt przejściowy na zaliczki na kontraktację”, 1251 „Kredyt przejściowy na wstępne finansowanie inwestycji wykonywanych sposobem gospodarczym”, 1252 „Kredyt przejściowy na wstępne finansowanie remontów kapitalnych wykonywanych sposobem gospodarczym”, 1253 „Kredyt przejściowy do rozliczenia”, 1254 „Kredyt przejściowy na nadzwyczajne potrzeby”, 126 „Kredyt na roboty kapitalne”, 1260 „Kredyt na inwestycje”, 1261 „Kredyt na remonty kapitalne” i 127 „Kredyt przeterminowany”.

7. Zmienia się dotychczasowy podział grupy 13 „Odbiorcy” na następujący: 130 „Odbiorcy za faktury oddane do inkasa”, 131 „Odbiorcy za faktury nieregulowane w trybie inkasa bankowego”, 137 „Odbiorcy ratulni”, 139 „Odbiorcy za faktury nieoddane do inkasa”.

8. Zmienia się dotychczasowy podział grupy 14 „Dostawcy” na następujący: 140 „Dostawcy za faktury oddane do inkasa”, 141 „Dostawcy za faktury nieregulowane w trybie inkasa bankowego”, 145 „Dostawcy za zaliczki na import inwestycyjny”, 146 „Dostawcy za zaliczki w akcji skupu”, 147 „Dostawcy z tytułu robót kapitalnych”, 148 „Zleceniobiorcy za zaliczki na inwestycje”, 149 „Dostawy niefakturowane”.

9. Znosi się podgrupę 151 „Władze samorządowe” oraz 158 „Rachunek narzutów administracyjnych”.

10. Zmienia się nazwę podgrupy 150 „Władze skarbowe” na: „Rozliczenia z tytułu podatków danin i opłat”.

11. Wprowadza się podgrupę 154 „Inne”.

12. Zmienia się nazwę podgrupy 159 „Rachunek różnic cen” na: „Rozliczenia z tytułu różnic budżetowych” oraz dotychczasowy podział tej podgrupy na następujący: 1590 „Rozliczenia roku ubiegłego”, 1591 „Przelewy”, 1592 „Rozliczenia roku bieżącego”, 1593 „Przelewy”.

13. Wprowadza się podgrupę 165 „Rozliczenia z tytułu różnic wyrównawczych cen”, 166 „Rozliczenia z tytułu różnic wyrównawczych kosztów transportu”, 167 „Rozliczenia z tytułu narzutów na utrzymanie jednostek nadrzędnych” i 169 „Inne rozliczenia”.

14. Znosi się podgrupę 175 „Należności wątpliwe”.

15. Wprowadza się podgrupę 175 „Kaucje”. Podgrupa ta obejmuje konta: 1750 „Kaucje otrzymane” i 1751 „Kaucje udzielone”.

16. Zmienia się nazwę podgrupy 176 „Należności i zobowiązania sporne” na: „Należności sporne”.

17. Wprowadza się podgrupy: 177 „Rozliczenia z tytułu amortyzacji” i 178 „Rozliczenia z tytułu ubytków ponad normę i mank” z podziałem na konta: 1780 „Należności z tytułu ubytków ponad normę i mank zawinionych”, 1781 „Ubytki ponad normę i manka niezawinione” i 1782 „Marża na ubytkach ponad normę i mankach zawinionych”.

18. Znosi się następujące podgrupy: 182 „Rezerwa gwarancyjna za jakość towarów”, 185 „Fundusze specjalnego przeznaczenia”, 186 „Fundusz budżetowy”, 187 „Fundusz amortyzacyjny” wraz z dotychczasowym podziałem oraz 189 „Fundusze centralnie administrowane” wraz z dotychczasowym podziałem.

19. Wprowadza się podgrupę 186 „Fundusze specjalnego przeznaczenia”.

20. Zmienia się nazwę konta: 1881 „Fundusz na inwestycje ze środków nielimitowanych” na: „Fundusz na